

Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan 9.6.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-215/04)

(2004/C 217/51)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta on nostanut 9.6.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan asiamiehenä on M. Bethell, avustajinaan QC D. Anderson ja barrister H. Davies, prosessiosoitte Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen kokonaisuudessaan
- velvoittaa komission korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja on riitauttanut komission 30.3.2004 tekemän päätöksen tukijärjestelystä, jota Yhdistynyt kuningaskunta aikoo soveltaa Gibraltarin hallituksen yhtiöverouudistuksen osalta (¹). Päätöksessä komissio katsoo esitetyn verouudistuksen olevan yhteismarkkinoille soveltumaton valtiontukea.

Kanteensa tueksi kantaja esittää, että komission päätelmä alueellisesta valikoivuudesta ovat aineellisesti virheellisiä toiseikkojen osalta sekä oikeudellisesti virheellisiä.

Kantajan mukaan Gibraltar — siirtokunta, jonka itsehallintoa Yhdistynyt kuningaskunta on sitoutunut kehittämään YK:n peruskirjan nojalla — ei ole osa Yhdistynyttä kuningaskuntaa kansallisen, kansainvälisen eikä yhteisön oikeuden mukaan. Kantaja toteaa, että Gibraltar on erillään Yhdistyneestä kuningaskunnasta ja ettei se saa tukea eikä rahoitusta Yhdistyneestä kuningaskunnasta. Kantaja huomauttaa myös, että Yhdistyneen kuningaskunnan ja Gibraltarin verojärjestelmät ovat täysin erilisiä eivätkä kytköksissä toisiinsa ja että uudistusesitykset eivät merkitse veronalennusta Yhdistyneessä kuningaskunnassa sovellettavaan verojärjestelmään. Komission kanta loukkaa kantajan mielestä yhdenvertaisen kohtelun periaatetta sikäli, että tasasuhteisesti siirtyneen alueen toimenpiteitä ei kohdella valtiontukena, kun taas samoja toimenpiteitä epätasuhteisesti siirtyneen alueen toteuttamina kohdellaan valtiontukena.

Kantaja pitää komission päätelmiä aineellisen valikoivuuden suhteen oikeudellisesti virheellisinä ja riittämättömästi perusteltuina.

Kantaja toteaa vielä lopuksi komission loukanneen kantajan oikeutta tulla kuulluksi, kun komissio ei tuonut esiin eräitä päätöksen perustaksi otettuja seikkoja EY 88 artiklan 2 kohdan mukaisessa menettelyssä.

(¹) Valtiontuki C 66/2002, Gibraltarin hallituksen yhtiöverouudistus.

European Environmental Bureau ja Stichting Natuur en Milieu 9.6.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-236/04)

(2004/C 217/52)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

European Environmental Bureau, Bryssel (Belgia) ja Stichting Natuur en Milieu, Utrecht (Alankomaat), ovat 9.6.2004 nostaneet Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajien edustajina ovat asianajajat P. van den Biesen ja B. Arentz.

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- osittain kumoaa komission päätöksen 2004/248/EY (¹) sen 2 artiklan 3 kohdan ja 3 artiklan b alakohdan osalta
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Riidanalaisella päätöksellä komissio päätti jättää muuttamatta direktiivin 91/414 (²) liitettä I niin, että atratsiini sisällytettäisiin kyseisessä liitteessä lueteltujen tehoaineiden joukkoon. Direktiivin 91/414 4 artiklassa säädetään, että jäsenvaltiot voivat antaa luvan kasvinsuojeluaineelle ainoastaan, jos sen tehoaineet luetellaan liitteessä I. Kieltäytymällä sisällyttämästä atratsiinia liitteeseen I komissio päätti, että tätä ainetta sisältäviä kasvinsuojeluaineita ei saada enää käyttää.

Kantajat eivät riitauta päätöksen tätä seikkaa vaan pikemminkin tietyt siirtymäsäännökset, joiden nojalla atratsiinia sisältäviä kasvinsuojeluaineita voidaan käyttää tiettyihin rajallisiin tarkoituksiin 30 päivään kesäkuuta 2007 saakka sellaisiin edellytyksiin, joilla tähdätään riskin minimoointiin. Päätöksensä johdanto-osassa komissio perustelee näitä siirtymätoimenpiteitä sillä, että tällä hetkellä ei ole olemassa tehokkaita vaihtoehtoja ja että näiden kehittämiseen on annettava aikaa.

Kantajat väittävät kanteensa tueksi, että riidanalaisilla säännöksillä rikotaan direktiiviä 91/414. Tämän direktiivin 8 artiklassa säädetään, että jäsenvaltiot voivat 12 vuoden kuluessa edelleen sallia aineita, jotka ovat jo olleet markkinoilla kaksi vuotta kyseisen direktiivin tiedoksi antamisen jälkeen. Atratsiini on tällainen aine. Kantajat kuitenkin väittävät, että jos tällaisia aineita ei ole kyseisenä ajanjaksona sisällytetty liitteeseen I, direktiivissä 91/414 ei ole mitään oikeudellista perustaa, jonka nojalla kyseisiä aineita voitaisiin edelleen käyttää 12 vuoden siirtymäajan päätyttyä. Näin ollen kantajat väittävät, että komissio loi riidanalaisilla säännöksillä uuden perustan, jonka nojalla atratsiinille voidaan edelleen myöntää lupa, vaikka sillä ei ollut tällaista toimivaltaa direktiivin 91/414 nojalla.

Kantajat väittävät myös, että komissio rikkoi direktiiviä 92/43⁽³⁾ jättäessään sisällyttämättä riidanalaiseen päätökseen lisärajoituksia, jotka koskevat erityisten suojelutoimien alueita, erityisesti direktiivin 92/43 3 artiklan mukaista Natura 2000 -verkostoa.

⁽¹⁾ EUVL L 78, 16.3.2004, s. 53

⁽²⁾ Kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta 15 päivänä heinäkuuta 1991 annettu neuvoston direktiivi 91/414/ETY (EYVL L 230, 19.8.1991, s. 1—32)

⁽³⁾ Luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annettu neuvoston direktiivi 92/43/ETY (EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7—50)

Italian tasavallan 11.6.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-239/04)

(2004/C 217/53)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Italian tasavalta on nostanut 11.6.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan asianmiehenä on avvocato dello Stato Danilo Del Gaizo.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoo riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Esillä oleva kanne on nostettu asiasta K62/2003 (ex NN 7/2003) 30.3.2004 tehdystä komission päätöksestä K(2004)930 lopullinen, jolla todettiin yhteismarkkinoille soveltumattomaksi valtiontueksi työllisyyttä koskevat kiireelliset toimenpiteet, jotka Italia oli toteuttanut 14.2.2003 annetun asetuksen (decreto legge), joka on muutettu 17.4.2003 annetuksi laiksi nro 81, perusteella. Vastaaja on katsonut erityisesti, että kyseisellä tukitoimenpiteellä annetaan taloudellinen etu sellaisten taloudellisissa vaikeuksissa olevien yritysten hankkijoille,

jotka on asetettu erityishallintoon (amministrazione straordinaria), joilla on vähintään 1000 työntekijää ja jotka ovat tehneet työntekijöiden siirron hyväksymisestä kollektiivisen sopimuksen 30.4.2003 mennessä Ministero del Lavoro (työministeriö) kanssa, ja sellaisille taloudellisissa vaikeuksissa ja luovutettavina oleville yrityksille, jotka on asetettu erityishallintoon ja joilla on vähintään 1000 työntekijää.

Kantajaa esittää vaatimustensa tueksi seuraavaa:

- kyseinen tuki on luonteeltaan työllisyyden edistämiseen tarkoitettu sellainen yleinen toimenpide, joka sellaisenaan vääristäisi tai uhkasi vääristää kilpailua, minkä vuoksi se ei ole EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valtion tuki
- komission arviointi tuen soveltuvuudesta merkitsee toimenpiteen keston huomioimatta jättämistä, kun toimenpide on perusteltu tarpeella huolehtia väliaikaisesta työllisyyttä koskevasta vakavasta kriisitilanteesta ja rajoittuu ajanjaksoon, joka on ehdottomasti tarpeen tilanteesta huolehtimiseksi, suhteellisuusperiaatteen mukaisesti
- valtiontuesta vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenneuudistukseksi annettujen yhteisön suuntaviivojen rikkominen, sillä mitä tulee Ocean SpA:n myyntiin Brandt Italialle, suuntaviivojen 100 kohdassa viitataan nimenomaisesti ilmoittamatta jätettyihin valtiontukiin, kun siinä todetaan, että komissio tutkii kaikkien sellaisten pelastamis- ja rakenneuudistustukien soveltuvuuden yhteismarkkinoille, joita on myönnetty ilman komission antamaa hyväksyntää
- Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta työllisyystukeen 12 päivänä joulukuuta 2002 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2204/2002⁽¹⁾ rikkominen siltä osin kuin vastaaja ei ole tutkinut sitä, oliko kyseinen tuki yhdenmukainen asetuksen kanssa.

⁽¹⁾ EYVL L 337, 13.12.2002, s. 3.

European Environmental Bureaun ja Stichting Natuur en Milieun 9.6.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-241/04)

(2004/C 217/54)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

European Environmental Bureau, Bryssel (Belgia) ja Stichting Natuur en Milieu, Utrecht (Alankomaat), ovat 9.6.2004 nostaneet Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajien edustajina ovat asianajajat P. van den Biesen ja B. Arentz.